

tror 5 Mar, eller 3 Mar, hvor meget det nu er, idet den ærede Finansminister ved Indbringelsen af Lovforslaget gif ud fra, at Tilvæksten i Brændevinsforbruget omtrent var 1 Mill. Potter om Aaret i disse 5 Mar, følgelig af ren Alkohol saa meget som $\frac{1}{2}$ Mill. Potter om Aaret. Derved stilles Sagen i et noget andet Lys, naar man paa den anden Side erindrer, at Mindreforbruget af Alkohol i Form af Ol er ca. 700,000 Potter ren Alkohol. Ogsaa dette maa imidlertid fordeles paa et noget længere Aaremaal og der er i dette Djeblit ikke nogen, der er i Stand til at sige, hvorledes denne Fordeling vil finde Sted. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at dette Merforbrug af ren Alkohol i Form af Brændevin af $\frac{1}{2}$ Mill. Potter kan ikke umiddelbart maales ved de 700,000 Potters Nedgang i Form af Ol. Hvorledes Fordelingen vil stille sig, er det ikke muligt sikkert at afgøre. Denne samme Statistik er da ogsaa baseret paa noget andet end den direkte Beregning af Forbruget i et enkelt Aar, idet Forfatteren har henvendt sig til et stort Antal Personer rundt om i Landet for at søge Oplysning om Forbruget af de her omhandlede Drikkevarer. De Svar, der i den Anledning ere indløbne, have imidlertid ikke gjort noget overbevisende Indtryk paa mig, idet Spørgsmaalet for en stor Del er rettet til Beværterne, og at disse ere stærkt imod den ny Skat er der ingen, der kan være i Tvivl om. Men jeg vil tillige gøre opmærksom paa en Ting, der stiller Resultaterne i en noget tvivlsom Belysning, i alt Fald undrager det enhver som helst virkelig sikker Bedømmelse, og det er den, at de indløbende Svar for en stor Del gaa ud paa, at det forøgede Forbrug af Brændevin væsentlig har faaet Form af Kognaksforbrug. Naar man nu slaar op i de statistiske Tabeller over Udsørjel og Indsørjel, vise de det forøvrigt mærkelige Resultat, at Overstudsindsørslen af Spirituosa, deriblandt ogsaa den virkelige Kognak, er gaaet meget betydelig ned i de sidste Aar, idet den er sunken ned til det halve, fra 600,000 til 300,000 Potter. Nu vil der straks svares, at det vides meget vel; thi den Kognak, der forbruges her i Landet, er et indenlandsk Fabrikat, og det tvivler jeg heller ingenlunde om. Men over for denne Oplysning med Hensyn til Indsørslen her i Landet staa vi over for et fuldstændig uløst Spørgsmaal, nemlig det, hvor meget af den forbrugte Kognak der er blevet fabrikeret her, thi da først vil der kunne bevises noget med Hensyn til den virkelige Indsørjel. Derom faanes der al Oplysning, og derved svinder ogsaa

for en væsentlig Del det Materiale bort, hvorpaa Bevijet skulde bygges. Jeg har kun villet udtale dette for at gøre opmærksom paa, at Statistik ogsaa kan misbruges; man kommer let ved at søge at bevise for meget til intet at bevise, og saa svæktes Tilliden til de Argumenter, som fremføres. Jeg vil ligeledes tilføje, at mine Bemærkninger kun ere rettede mod de Overdrivelser af Brændevinsforbrugets formentlig stærkt voksende Vækst her i Landet, som gøres gældende.

Jeg er vel af den Mening, at man ved vor Skattelovgivning er baade fuldt berettiget og fuldt forpligtet til at tage det Hensyn, som jeg stiller i Spidsen, om man gennem denne Bestatning paa Drikkevarer kan bidrage til en Indskrænkning af den overflødige Driften, men jeg vender ganske vist tilbage til den Betragtning, at en Lov som denne Brændevinskattelov er en Skattelov og maa betragtes væsentlig som saadan, saaledes at Spørgsmaalet altsaa kommer til at dreje sig om disse tre Punkter: Hvem skal betale denne Skat? Hvorledes skal den anvendes? Hvor meget vil den indbringe? Det er jo de sædvanlige Spørgsmaal, der ville blive rettede over for enhver Skattelov, og det er og bliver, ogsaa mit Hovedsynspunkt her. Jeg skal nu straks være villig til at indrømme, at Brændevinskatten baade i sin nuværende Form og i sin fremtidige udvidede Form ingenlunde hviler eller vil hvile udelukkende paa Smaaafolk, det er langt fra Tilfældet, og jeg tilføjer, at der i vor Skattelovgivning endnu er forskillige Skatter, som jeg anser for at hvile tungere paa Smaamanden end Brændevinskatten. Jeg skal saaledes nævne Toldskatten paa Apotekvarer, Kaffe, Sikorie, Salt, grove Klæder, Ris, og der kan vistnok nævnes endnu adskillige Skatter, der for saa vidt hvile tungere paa Smaamanden, som han i mindre Grad er i Stand til at frigøre sig for Betalingen af dem end for Betalingen af Brændevinskatten. Denne har altid det Moment i sig, at den paagældende til en vis Grad kan unddrage sig fra at betale den; det kan han ikke over for flere af de Skatter, der endnu hvile paa utvivlsomme Nødvendighedsgenstande. Jeg vil endvidere dertil føje, at naar jeg htrede, at Brændevinskatten ingenlunde udelukkende hviler paa Smaamanden, ligger deri en Erkendelse af, at navnlig de Arbejdsgivere paa Landet som have deres Arbejdere paa Kost, utvivlsomt komme til at bære en Broderpart af Brændevinskatten baade i dens nuværende Form og i Fremtiden. Men derved ville ærede Medlemmer ogsaa straks se, at den for en væsentlig Del vil komme